

רע"פ 3456/16 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3456/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
פלונית

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט
מחוזי בחיפה מיום 31.3.2016 בע"פ 31977-01-16
שנית על ידי כבוד השופטים: י' גריל – שופט בכיר, כ'
סуб וא' לוי

עו"ד רואי מלינגר

בשם המבקשת:

עו"ד דגנית כהן-ויליאמס

בשם המשיבה:

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' גריל, כ' סуб ו-א' לוי) בע"פ 31977-01-16 מיום 31.3.2016, במסגרתו התקבל ערעור המשיבה על גזר דין של בית משפט השלום בחיפה (השופט י' אברם) בת"פ 46800-02-14 מיום 23.12.2015.

2. המבקשת הורשעה, על יסוד הודהתה, בביטוי שתי עבירות של גנבה בידי עובד (התיק העיקרי); עבירה של

עמוד 1

גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב זה (התיק המצורף הראשון); ובעבירות התפרצות לדירה בכוונה לגנוב וכן בשתי עבירות של גניבה (התיק המצורף השני). כל העבירות בוצעו בין חודש דצמבר 2013 לבן מאי 2014, כולל חמישה מטלונות אשר טופלו על ידי המבוקשת, בהיותה עובדת מטעם חברת סיעוד. בגין עבירות אלה, המבוקשת נידונה ל-6 חודשים מאסר שירצעו על דרכו של עובdot שירות באגודה לשיקום תעסוקתי; 9 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא תעבור אחת או יותר מבין העבירות בהן הורשעה; צו פיקוח של שירות המבחן למשך 12 חודשים; התחייבות עצמית בסך 5,000 ש"ח; ותשלום פיצויים בסך כולל של 13,500 ש"ח.

3. המשיבה ערערה על קלות העונש לבית המשפט המחויז, אשר קיבל את הערוור והעמיד את עונשה של המבוקשת על 9 חודשים מאסר בפועל, וכן חייבה בתשלום פיצויו נוספים בסך 3,500 ש"ח. יתר רכיבי גזר הדין שקבע בית המשפט השלום נשארו בعينם. בפסק דין, בית המשפט המחויז עמד על כך שהזר דין של בית משפט השלום אינו נתן ביטוי הולם לחובה המוסרית והחוקית להגן על אוכלוסיית הקשיישים, על רוכשם ועל ביטחונם האישי, כמו גם למשמעות הפגיעה בערכיהם החברתיים עת עסוקין בעבירות שבוצעו כלפי חסרי ישע, ובידי מי שהוא אמון על טיפולם. עוד הדגיש בית המשפט המחויז כי מעשים מעין אלו הם בזויים ומעוררים שאט נפש, באשר המבוקשת ניצלה את האמון שנינתה בה עת ביצעה את העבירות. בנוסף, בית המשפט המחויז ציין, מבליל להקל ראש נסיבותיה האישיות של המבוקשת ומצבה הנפשי, כי אין בהן כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר אחורי סורג ובריח. לבסוף, בית המשפט המחויז העלה תמייתו ביחס לעובדה שהմבוקשת שובצה לעבירות שירות בבית אבות, אשר מהוות מסגרת שנועדה לטפל באוכלוסיית קשיישים – אותה אוכלוסייה כלפי ביצעה המבוקשת את עבירותיה.

4. בבקשתה שלפני, המבוקשת עותרת מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז. ראשית, המבוקשת טוענת כי לא היה נכון להרשעה בעבירה של גנבה בידי עובד, וזאת משום שהעובדות בהן הודהה במסגרת כתוב האישום המתוקן אין יכולות להקים עבירה זו, אלא עבירת גנבה רגילה. על כן, לשיטתה, בקשה חרוגת מעניינה הפרטני ומעלה שאלת עקרונית – והיא, כיצד ניתן להרשייע אדם בעבירה שלא עולה מן העובדות בהן הודה. לחילופין, המבוקשת גורסת כי יש להיעתר לבקשתה משיקולי צדק, לאחר ונעשה בעניינה עיוות דין ממשי עת גזר בית המשפט המחויז גזרה שווה מפסק דין אשר נסיבותיהם חמורים בהרבה מאשר המקרה דין; וכן משום שבפסק דין של בית המשפט המחויז נפלו מספר טעויות נוספות. המבוקשת מוסיף וטענת כי נסיבותיה האישיות מעולות סוגיה אונשית-מצפונית באופן המצדיק את קבלת בקשה רשות ערעור.

5. לאחר שעניינו בגזר דין של בית משפט השלום, בפסק דין של בית המשפט המחויז ובבקשתה של המבוקשת, הגעתה לככל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. לא שוכנעת כי מדובר ב מקרה חריג המצדיק סטייה מההלים הנהוגת, לפיה אין מע nikim רשות לערעור שני, אלא אם עולה טענה בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982)) או אם ישנים שיקולי צדק "יחודיים" במסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). נחה דעתך כי במקרה שלפני, חרף האצתלה העקרונית שהmobekshet מנסה לעטות מעלה בבקשתה, הבקשה אינה מעוררת שאלה משפטית עקרונית או שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים את קבלתה. עניינה של הבקשה הוא בעניינה הפרטני של המבוקשת, ובנגוד לעמדתה, מצאתה כי העונשה שהשיטה עליה ערכאת הערעור היא ראוי, ומՁן היטב בין מכלול נסיבות העניין, ובכללם חומרתם הרבה של מעשה לצד נסיבותיה האישיות הקשות. עוד יouter בעניין זה, כי הלהקה היא שטענות אוזות חומרת העונש אין מקומות עליה למתן רשות ערעור, אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדייניות הענישה הנהוגת (ראו: רע"פ 2275/15 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (5.5.2015); רע"פ 2136/14 מוסא נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.3.2014)). כאמור, סבורני כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותן מקרים. אשר על כן, אין בידי לקבל את בקשה רשות ערעור.

6. סוף דבר, הבקשה נדחתה. על המבוקשת להתייצב לתחילה רצויו עונשה בביבמ"ר קישון ביום 6.6.2016 לא יותר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבוקשת לatta את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיוון של שב"ס בטלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, ט' באייר התשע"ו (17.5.2016).

שפט